

Arrest

nr. 255 966 van 8 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. ROBERT en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hazara van origine te zijn. Op 26 november 2015 deed u een eerste verzoek om internationale bescherming. U behoort tot de Sjiitische streek binnen de islam. U bent geboren op 30 november 1998 in het dorp Chowni Shorab, gelegen in het district Khanabad in de provincie Kunduz. U verklaarde dat uw oom langs vaderskant commandant was bij de Afghaanse autoriteiten. Uw oom en vader kregen problemen met leden van de Taliban afkomstig uit het nabijgelegen dorp Ghorbandi. Deze Taliban leden wilden uw vader doden. Daarom ontvluchtten u en uw

familie Afghanistan toen u 10 of 11 jaar was. Jullie vestigden zich in Iran, waar jullie woonden in de wijk Khomeini Shahr van de stad Esfahan. U werkte in Esfahan als afvalophaler. U werd er in Iran van beschuldigd brand te hebben gesticht in het afvaldepot waar u werkte. Daarom besloot u Iran te ontvluchten. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: de stemkaarten van uw vader en moeder uit 2003-2004, de taskara van uw grootvader van vaders kant, de taskara van uw grootvader van moeders kant, de taskara van uw oom langs vaders kant, een kopie van twee bladzijden van een Afghaans paspoort van uw vader afgeleverd door de Afghaanse ambassade in Teheran en een historiek van uw medisch dossier en een deelnamebewijs aan een cursus genaamd Mind Spring.

Op 23 december 2016 nam het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verblijf als Afghaans vluchteling in Iran noch aan uw herkomst uit het district Khanabad in de provincie Kunduz. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Afghanistan en op 26 januari 2017 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming. U verwees opnieuw naar uw oorspronkelijke verklaringen betreffende uw verblijf in Iran en uw problemen in Afghanistan. Bijkomend voegde u toe dat de oom van uw moeder een natuurlijke dood is gestorven in Iran. Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten voor: een arbeidskaart, een schoolrapport van uw broer Hadi, een document met een opsomming van de schoolkosten, een huurcontract op naam van uw vader, de vaccinatiekaart van uw zus, een brief met een afspraak bij de Afghaanse ambassade op uw naam, een strookje met de vraag om te betalen aan de Afghaanse ambassade, enkele foto's van uzelf in Iran, twee dvd's, een brief van uw advocaat meester Ahmed Sakhi Mir-Baz en een enveloppe. Daarnaast legde u het familiepaspoort van uw vader voor, waarvan u in het kader van uw eerste verzoek reeds een kopie van de eerste twee bladzijden voorlegde. Op 6 oktober 2017 besliste het CGVS om dit verzoek niet in overweging te nemen. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 30 oktober 2017 deed u een derde verzoek om internationale bescherming. U verwees opnieuw naar uw oorspronkelijke verklaringen betreffende uw verblijf in Iran en uw problemen in de provincie Kunduz. U voegde toe dat de politie in Iran u ongeveer zeven maanden geleden is komen zoeken. Tot slot verwees u naar de algemeen slechte veiligheidssituatie in de provincie Kunduz en u voegde hieraan toe dat ook uw ouderlijke woning gebombardeerd werd. U legde geen documenten voor. Op 18 december 2017 besliste het CGVS om ook dit verzoek niet in overweging te nemen. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 16 januari 2018 deed u een vierde verzoek om internationale bescherming. U verwees opnieuw naar uw oorspronkelijke verklaringen betreffende uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België, uw problemen met de taliban, uw problemen met de politie in Iran en de slechte veiligheidssituatie in de provincie Kunduz. U legde geen documenten voor. U stelde wel dat uw broer en uw zus binnenkort een paspoort zullen aanvragen bij de Afghaanse ambassade in Iran en dat u in de toekomst kopieën hiervan zou kunnen voorleggen. Op 23 februari 2018 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van in overwegingname genomen. U diende wederom geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 19 oktober 2018 deed u een vijfde verzoek om internationale bescherming. U verwees louter naar uw eerdere motieven en legde geen bijkomende inhoudelijke verklaringen af. Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een geboorteakte afgegeven door de Afghaanse ambassade in België op 30 oktober 2018, kopieën van drie Iraanse huurcontracten, kopieën van Iraanse schoolrapporten van uw broer en uw zus, foto's van uzelf in Iran en een CD-Rom met een filmpje waarop u te zien bent met vrienden in Iran en een verzendingsbewijs. Daarnaast legde u nog een kopie voor van het familiepaspoort van uw vader, welke u reeds hebt voorgelegd in het kader van uw tweede verzoek. Tot slot legde u een originele arbeidskaart voor waarvan u tijdens u tweede verzoek reeds een kopie hebt neergelegd. Op 25 maart 2019 maakte uw advocate een schrijven over met een verwijzing naar het arrest Singh, algemene informatie over de situatie van Afghaanse vluchtelingen in Iran en over de veiligheidssituatie in de provincie Kunduz en een inventaris van de documenten die u in de loop van uw eerste, tweede en vijfde verzoek om internationale bescherming hebt voorgelegd. Op 18 juli 2019 werd uw verzoek door het CGVS niet ontvankelijk verklaard. U diende geen beroep in.

Op 27 november 2020 deed u een zesde verzoek om internationale bescherming. U verwees opnieuw naar uw eerdere verklaringen en legde geen nieuwe inhoudelijke verklaringen af. U legde een brief voor van uw advocaat, meester Pierre Robert, waarvan u de inhoud niet kent alsook enkele documenten

waarover uw advocaat u had gezegd dat deze belangrijk zijn. Het betreft: de verklaringen op een van twee Afghaanse jeugdvrienden die bevestigen dat u voor uw komst naar België in Chawni Sohrab (Kunduz) en Isfahan hebt verbleven en een attest van linguïstisch experte Nikoo Nataghian dd. 16 juli 2020 die stelt dat ze op 27 januari 2020 een onderhoud had met u waaruit bleek dat u zowel het Dari als het Farsi machtig bent en lang in Iran hebt gewoond.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vierde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw herkomst uit het district Khanabad van de provincie Kunduz noch aan uw verblijf in Iran. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Uw tweede, derde, vierde verzoek werden door het CGVS niet in overweging genomen omdat u geen nieuwe verklaringen aflegde en omdat er geen bewijskracht kon worden toegekend aan de voorgelegde documenten. U diende tegen deze beslissingen evenmin een beroep in. Uw vijfde verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard en u ging evenmin in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U bracht in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht kunnen stellen. Integendeel, u bracht geen nieuwe elementen aan en u verwees uitsluitend naar uw eerdere verklaringen (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan voorgaande vaststellingen niets wijzigen. Betreffende de brief van uw advocaat, die u voorlegt omdat u internationale bescherming wil krijgen, dient vooreerst opgemerkt dat u totaal niet op de hoogte bent van de inhoud ervan (Verklaring Volgend Verzoek Vraag 18). Maar hoe dan ook, kan deze brief niets wijzigen aan de eerdere vaststellingen. Uw advocaat maakt opmerkingen over de vorige beslissingen en vermeldt nog eens alle documenten die u in de loop van uw eerdere verzoeken hebt voorgelegd. Er dient echter herhaald dat deze verzoeken afgesloten zijn en dat u geen beroepsmogelijkheden meer resten. Betreffende de verwijzing van uw raadsman naar de situatie van de sjiitische Hazara bevolking in Afghanistan moet besloten worden dat noch u noch uw raadsman, naast een verwijzing naar de algemene situatie, enige redenen aanhalen waarom u bij terugkeer naar

Afghanistan persoonlijk gevisieerd zou worden door de taliban (Verklaring Volgend verzoek, vraag 19) In het Easo rapport "Individuals targeted by armed actors in the conflict" van december 2017 wordt gesteld dat de taliban geen etnische of sektarische agenda hebben, maar alle Afghanen trachten te verenigen in hun strijd tegen de buitenlandse aanwezigheid en de huidige overheid. In dit rapport wordt er melding gemaakt van twee voornaamste soorten aanslagen waarbij Hazara's het slachtoffer werden: aanslagen in grote steden tegen plaatsen waar sjieten samen komen en voorvallen waarbij Hazara's onderweg tegengehouden en vervolgens veelal ontvoerd worden. Het rapport verduidelijkt evenwel dat het viseren van reizende Hazara's niet alleen afgenomen is, maar vooral dat bij de meeste van deze incidenten de Hazara's niet gevisieerd werden omwille van het behoren tot hun etnische of religieuze groep. Door uw loutere vage verwijzing naar de houding van de taliban ten opzichte van de Hazara's en het onderstrepen van de incidenten met reizende Hazara's slaagt u er allerminst in aan te tonen dat er voor u persoonlijk een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade is enkel omdat u het sjiitisch geloof aanhangt of tot de groep der Hazara's behoort.

De getuigenissen van twee van uw vrienden over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België kunnen niet beschouwd worden als objectieve bron. Er kan dan ook geen bewijskracht aan worden toegekend. Het is trouwens zeer opmerkelijk dat u op de DVZ zelf geen enkele melding maakte van deze getuigenissen hoewel deze opgesteld zouden zijn door uw jeugdvrienden. Betreffende de conclusie van linguïstisch experte Nikoo Nataghian dat u zowel het Dari als het Farsi machtig bent (de varianten van het Perzisch die gesproken worden in respectievelijk Afghanistan en Iran) dient opgemerkt dat dit nooit een punt van discussie is geweest. Hoe en met welk doel u zich het Farsi hebt eigen gemaakt kan echter niet worden vastgesteld. Dit attest kan dan ook de eerdere vaststellingen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België niet wijzigen. Het attest werd trouwens pas afgeleverd op 16 juli 2020 terwijl het gesprek heeft plaatsgevonden op 27 januari 2020.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 5 en 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2, 3 en 13 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/4, § 2, b) en c) en 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.4. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.5. De Raad mag niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.6. Verzoeker houdt vast aan zijn initiële asielrelaas, herhaalt afkomstig te zijn uit het district Khanabad in de provincie Kunduz en als Afghaans vluchteling in Iran te hebben geleefd.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw herkomst uit het district Khanabad van de provincie Kunduz noch aan uw verblijf in Iran. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Uw tweede, derde, vierde verzoek werden door het CGVS niet in overweging genomen omdat u geen nieuwe verklaringen aflegde en omdat er geen bewijskracht kon worden toegekend aan de voorgelegde documenten. U diende tegen deze beslissingen evenmin een beroep in. Uw vijfde verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard en u ging evenmin in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerdere verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U bracht in het kader van uw huidig verzoek geen elementen aan die de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht kunnen stellen. Integendeel, u bracht geen nieuwe elementen aan en u verwees uitsluitend naar uw eerdere verklaringen (Verklaring Volgend verzoek, vraag 16). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter en alleen vasthoudt aan uw eerder aangehaalde motieven is niet van dien aard om de voorgaande beoordelingen in een ander daglicht te plaatsen.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan voorgaande vaststellingen niets wijzigen. Betreffende de brief van uw advocaat, die u voorlegt omdat u internationale bescherming wil krijgen, dient vooreerst opgemerkt dat u totaal niet op de hoogte bent van de inhoud ervan (Verklaring Volgend Verzoek Vraag 18). Maar hoe dan ook, kan deze brief niets wijzigen aan de eerdere vaststellingen. Uw advocaat maakt opmerkingen over de vorige beslissingen en vermeldt nog eens alle documenten die u in de loop van uw eerdere verzoeken hebt voorgelegd. Er dient echter herhaald dat deze verzoeken afgesloten zijn en dat u geen beroepsmogelijkheden meer resten. Betreffende de verwijzing van uw raadsman naar de situatie van de sjiitische Hazara bevolking in Afghanistan moet besloten worden dat noch u noch uw raadsman, naast een verwijzing naar de algemene situatie, enige redenen aanhalen waarom u bij terugkeer naar Afghanistan persoonlijk geïsoleerd zou worden door de taliban (Verklaring Volgend verzoek, vraag 19) In het Easo rapport "Individuals targeted by armed actors in the conflict" van december 2017 wordt gesteld dat de taliban geen etnische of sektarische agenda hebben, maar alle Afghanen trachten te verenigen in hun strijd tegen de buitenlandse aanwezigheid en de huidige overheid. In dit rapport wordt er melding gemaakt van twee voornaamste soorten aanslagen waarbij Hazara's het slachtoffer werden: aanslagen in grote steden tegen plaatsen waar sjieten samen komen en voorvallen waarbij Hazara's onderweg tegengehouden en vervolgens veelal ontvoerd worden. Het rapport verduidelijkt evenwel dat het viseren van reizende Hazara's niet alleen afgenomen is, maar vooral dat bij de meeste van deze incidenten de Hazara's niet geïsoleerd werden omwille van het behoren tot hun etnische of religieuze groep. Door uw loutere vage verwijzing naar de houding van de taliban ten opzichte van de Hazara's en het onderstrepen van de incidenten met reizende Hazara's slaagt u er allerm minst in aan te tonen dat er voor u persoonlijk een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade is enkel omdat u het sjiitisch geloof aanhangt of tot de groep der Hazara's behoort.

De getuigenissen van twee van uw vrienden over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België kunnen niet beschouwd worden als objectieve bron. Er kan dan ook geen bewijskracht aan worden toegekend. Het is trouwens zeer opmerkelijk dat u op de DVZ zelf geen enkele melding maakte van deze getuigenissen hoewel deze opgesteld zouden zijn door uw jeugdvrienden. Betreffende de conclusie van linguïstisch experte Nikoo Nataghian dat u zowel het Dari als het Farsi machtig bent (de varianten van het Perzisch die gesproken worden in respectievelijk Afghanistan en Iran) dient opgemerkt dat dit nooit een punt van discussie is geweest. Hoe en met welk doel u zich het Farsi hebt eigen gemaakt kan echter niet worden vastgesteld. Dit attest kan dan ook de eerdere vaststellingen over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België niet wijzigen. Het attest werd trouwens pas afgeleverd op 16 juli 2020 terwijl het gesprek heeft plaatsgevonden op 27 januari 2020.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Na een theoretische uiteenzetting te hebben gegeven, betoogt verzoeker dat hij overtuigende elementen heeft aangebracht en documenten heeft neergelegd, en dat een grondiger onderzoek diende te gebeuren.

De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op pertinente wijze benadrukt dat verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming "werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw herkomst uit het district Khanabad van de provincie Kunduz noch aan uw verblijf in Iran. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Uw tweede, derde, vierde verzoek werden door het CGVS niet in overweging genomen omdat u geen nieuwe verklaringen aflegde en omdat er geen bewijskracht kon worden toegekend aan de voorgelegde documenten. U diende tegen deze beslissingen evenmin een beroep in. Uw vijfde verzoek werd door het CGVS niet ontvankelijk verklaard en u ging evenmin in beroep."

Het middel is dan onontvankelijk waar het betrekking heeft op de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in het kader van verzoekers vorige verzoeken

om internationale bescherming. Immers, gelet op voormelde beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd aangetekend, moet de inhoud als vaststaand worden beschouwd. Er staan hiertegen geen beroepsmogelijkheden meer open.

De Raad benadrukt in dit kader tevens dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens *“nieuw”* zijn in de zin dat zij *“de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”*, m.a.w. of ze van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst erop dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk een onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoeker bijgebrachte documenten en op gedetailleerde wijze heeft uiteengezet om welke redenen deze niet worden aanvaard.

De commissaris-generaal stelt vooreerst op pertinente wijze vast dat verzoeker in zijn verklaringen die hij aflegt in het kader van zijn huidige verzoek enkel vasthoudt aan de eerder afgelegde verklaringen en dat dit niets kan veranderen aan de vaststelling dat deze verklaringen niet geloofwaardig bevonden werden.

De commissaris-generaal wijst er verder op goede gronden op dat de nieuw voorgelegde documenten waarmee verzoeker zijn verklaringen inzake zijn langdurig verblijf in Iran en zijn herkomst en verblijfplaatsen in Afghanistan opnieuw tracht te staven, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet zomaar kunnen herstellen.

Verzoeker verwijst naar de documenten die hij in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft neergelegd, zoals een Iraanse arbeidskaart, schoolrapporten van zijn broers en zussen, huurcontracten, vaccinatiekaarten, bewijzen van afspraken bij de Afghaanse ambassade in Iran en facturen voor water en gas. Verzoeker is voorts, onder verwijzing naar het attest van linguïstisch experte Nikoo Nataghian waaruit blijkt dat hij zowel het Dari als het Farsi machtig bent, en het geheel van de reeds eerder neergelegde documenten van oordeel dat niet meer kan worden besloten tot de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verblijf in Iran.

Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat de reeds eerder neergelegde documenten werden onderzocht en beoordeeld en niet bij machte waren om de ongeloofwaardige verklaringen omtrent het beweerde langdurig verblijf als Afghaans vluchteling in Iran te herstellen.

Het gegeven dat er een linguïstisch experte vaststelt dat verzoeker zowel het Dari als het Farsi begrijpt, kan niet volstaan om de voorgaande vaststellingen, in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoekers kennis van het Dari en Farsi werd niet eerder betwist of becommentarieerd.

In dit opzicht stelt de Raad overigens vast dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2016 wanneer hem de vraag wordt gesteld welke talen hij spreekt enkel stelde dat zijn moedertaal Dari is en dat hij een paar woorden Pashtu verstaat (p. 13). Hij maakte geen enkele melding van zijn kennis van het Farsi.

Het attest van de linguïstisch experte werd afgeleverd op 16 juli 2020 en het gesprek met verzoeker vond plaats op 27 januari 2020.

Aangezien verzoeker er niet in geslaagd is zijn verblijf in Iran als Afghaans vluchteling aannemelijk te maken en dit hoofdzakelijk gelet op zijn verklaringen zoals duidelijk blijkt uit de beslissing van 23 december 2016, kon de commissaris-generaal wel degelijk opmerken dat thans niet kan worden vastgesteld hoe en waarom verzoeker het Farsi begrijpt.

Bovendien, kan uit het gegeven dat een linguïstisch experte vaststelt dat verzoekers tentoongestelde begrip van het Farsi wijst op een verblijf van lange duur in Iran, geenszins een afdoende verklaring

vormen voor de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn bewering als “Afghaans vluchteling” in Iran te hebben gewoond. Verzoeker brengt hier geen duidelijkheid in.

Een dergelijk verslag kan evenmin volstaan om uitsluitel en duidelijkheid te bieden in de verblijfplaatsen van verzoeker.

Waar verzoeker in het verzoekschrift opnieuw verwijst naar de brief van de raadsman, die moet gelezen worden in het licht van de huidige nieuwe elementen waardoor de aan verzoeker gestelde vragen over de politieke gebeurtenissen niet beschouwd kunnen worden als aangepast aan zijn leeftijd en ervaringen en zijn antwoorden in het licht moeten worden geplaatst van zijn minderjarige leeftijd en opleidingsniveau en derhalve een deel van de motivering van de beslissing van 23 december 2016 citeert alsmede een paragraaf uit een rapport “*Report in asylum procedures for children*” van 2019, betwist hij opnieuw de motieven van de beslissing van 23 december 2016, waartegen zoals gesteld, geen beroepsmogelijkheden meer open staan.

De verwerende partij kon dan ook in de bestreden beslissing terecht opmerken dat deze brief niets kan wijzigen aan de eerdere vaststellingen, gezien de erin gemaakte opmerkingen en vermelde documenten betrekking hebben op de eerdere verzoeken om internationale bescherming waarvan hun beoordeling reeds is komen vast te staan.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift opnieuw verwijst naar algemene rapporten omtrent de situatie van de Hazara's en hekelt dat in de bestreden beslissing de situatie van de Hazara's ten aanzien van de Islamitische Staat niet werd nagegaan, wordt opgemerkt dat de enkele verwijzing naar algemene rapporten niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke. Ook met de argumentatie dat hij een Hazara is, dat hij geen enkele verbinding heeft met Afghanistan, dat zijn hele gezin in Iran verblijft dat hij 22 jaar is, laagopgeleid, het moeilijk zal vinden om werk te vinden, en meer dan 10 jaar geleden Afghanistan heeft verlaten, dat hij er geen ondersteuningsnetwerk heeft en niet meer gefamiliariseerd is met de omgeving, gaat verzoeker volstrekt voorbij aan de gedane vaststellingen en slaagt hij er niet in een concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Waar verzoeker het kennelijk onredelijk vindt om geen bewijskracht toe te kennen aan de getuigenissen van zijn vrienden omdat de documenten niet authentiek zijn, gaat hij voorbij aan de concrete vaststellingen, met name dat dergelijke getuigenissen geen bewijswaarde hebben omdat ze niet kunnen worden beschouwd als een objectieve bron. Dit klemmt des te meer gezien verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken met betrekking tot de door hem neergelegde documenten geen enkele melding maakt van het feit dat hij dergelijke getuigenissen neerlegde en louter stelde dat zijn advocaat heeft gezegd dat de documenten belangrijk zijn en hij zelf niet weet wat er in staat (Verklaring Volgend Verzoek, punt 18).

De Raad verduidelijkt nog dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in deze inderdaad een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door verzoeker aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door verzoeker aangebrachte elementen, elementen zijn die verzoekers kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Loutere beweringen, herhalingen en theoretische beschouwingen buiten beschouwing gelaten, brengt verzoeker geen concrete argumenten aan die het tegendeel bewijzen.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker opnieuw een kopie van zijn geboorteakte, een kopie van het familiepaspoot en een document met betrekking tot zijn paspoortaanvraag bij de Afghaanse ambassade in Iran met vrije vertaling. De Raad stelt vast dat deze documenten reeds eerder werden neergelegd en hun beoordeling definitief is komen vast te staan.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker tevens een beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij de subsidiaire bescherming werd toegekend en waarbij geloof werd gehecht aan een langdurig verblijf in Iran als Afghaans vluchteling. De nood aan internationale bescherming wordt steeds individueel beoordeeld, bijgevolg kan een dergelijke beslissing geen nieuw element in hoofde van verzoeker uitmaken dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in

aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat in weerwil van wat verzoeker lijkt voor te houden, er *in casu* door de commissaris-generaal wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met de door hem aangevoerde elementen en neergelegde documenten, en voldoende onderzoek werd gevoerd. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in dit verband concreet wordt vastgesteld, laat staan dat hij het tegendeel aantoonst.

Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar het EASO rapport van 2020 inzake de veiligheidssituatie in de provincie Kunduz, kan evenmin volstaan om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier geheel in gebreke.

Gezien verzoeker, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande, kennelijk leugenachtige verklaringen aflegde en aflegt over en geen zicht biedt op zijn werkelijke verblijfplaats(en) en herkomst voor zijn komst naar België en op zijn persoonlijke situatie, achtergrond en problemen, toont hij namelijk geenszins een band aan tussen de voormelde situatie en zijn persoon en maakt hij het onmogelijk om in te schatten waar en in welke omstandigheden hij terecht zou komen. Verzoeker maakt het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, zodat zijn verwijzing naar de situatie (onder meer de veiligheidssituatie en de situatie voor personen die terugkeren) in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst niet dienstig is en hij hiermee geenszins kan volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

De Raad onderstreept dat in het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen een volgend verzoek niet dient te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dient dan ook hierop toegespitst te worden. De zorgvuldigheidsplicht legt in hoofde van de verwerende partij op om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding om zodoende met voldoende kennis van feiten te kunnen oordelen of het aangebracht element een nieuw element is dat in aanmerking komt voor een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt gemotiveerd waarom de door verzoekende partij bijgebrachte elementen niet van die aard zijn dat zij de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.7. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF